

ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

1836.

10 Ιουλίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Απόφασις τῶν ἐν Καλάμῃς Δικαστηρίῳ τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τοῦ Π. Χ. Ρεμποῦ ἕνεκα ἀναρμοδιότητος. — Δηλοποιήσεις 1) τοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Σπάρτῃ Πρωτοδικῶν περὶ καταχίσεως τῶν κτημάτων τοῦ Χρήστου Κουκούτση. — 2) τῶν κληρονόμων τοῦ ἀποβιώσαντος Δημάκη Χατζῆ περὶ παρουσιάσεως τῶν ἐχόντων ἀκατήσεις ἐπὶ τῆς περιουσίας του.

Εἰδοποιούνται ὑσοὶ μᾶς διευθύνουσιν ἐκθέσεις περὶ δικαστικῶν ὑποθέσεων, ὅτι τὰ ἐγγραφά τωρ δὲν εἶναι δεκτὰ, ἀρ δὲν ἦναι ὀρθῶς γεγραμμένα καὶ δὲν ἔχωσι τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ἰουλίου 1836.

Ὁ διευθύνων τὴν Ἐφημερίδα τῶν Ἀγγελίων
Δ. ΑΝΣΕΛΜΟΣ,
Ἐφορος τῆς Βασ. Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας.

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 284). (Ἀριθ. Πρωτοκόλ. 337).
ΛΙΘΟΦΑΣΕΙΣ.

Τὸ ἐν Καλάμῃς Δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν.
Συγκείμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου Ἀλεξάνδρου Φωκᾶ, καὶ τῶν Δικαστῶν Ν. Σ. Κανούτση καὶ Ἰακώβου Κούρτορα, πρῶτος τοῦ Εἰσαγγελέως Χριστοδουλοῦ Ν. Δημάκη, καὶ τοῦ Δικαστικοῦ ὑπογρχηματέως Ἰωάν. Πουλοπούλου.

Συνεδρίασαν δημοσίως εἴημερον τὴν 14 Μαΐου τοῦ 1836 ἔτους ἡμέραν πέμπτην, διὰ νὰ δικάσῃ ἐπὶ τῆ ἀπὸ 17 Μαρτίου ε. ε. ἀγωγῆς τοῦ Π. Χ. Ρεμποῦ κατὰ τοῦ Κλάμου, πληρεξουσίου τοῦ Γεωργίου Γούτου, πληρεξουσίου τοῦ ἀδελφοῦ του Ἀθανασίου Γούτου, κατόικου Νησιῦ, ἐμφανισθέντων ἐν τῷ ἀκρατηρίῳ τοῦ πρώτου καὶ τελευταίου, κατὰ τοῦ Παπᾶ Ἰωάννου Κατσαροῦ κατόικου Καλαμῶν, ἐμφανισθέντος ἐν τῷ ἀκρατηρίῳ, καὶ ὑπερκαιζομένου ὑπὸ τοῦ δικηγόρου πληρεξουσίου αὐτοῦ Π. Κασσιμάκη, περὶ ἀποδόσεως διπλῆς ἀρξὸβῶνος.

Ἀκροαθὲν τὸν εἰρημένον Π. Χ. Ρεμποῦ, ὅστις ἐπαρουσίασε τὸ ἀπὸ 13 Μαρτίου ε. ε. ὑπ' ἀρ 299 Συμβουλευτικὸν πληρεξουσίων ἐγγράφον τοῦ Ἀθανασίου Γούτου, διὰ τοῦ ὁποῦ ἀποκαθιστᾷ πληρεξουσίου του τὸν ἀδελφόν του Γεώργιον Γούτον, δίδων εἰς αὐτὸν ὅλην τὴν εἰς τὸ ἄρθ. 95 τῆς Πολ. Δικονομίας διαγραφωμένην πληρεξουσιότητα, ἰδίως δὲ νὰ διορίσῃ ἄλλον τινα πληρεξουσίου κτλ. πρὸς διεξαγωγὴν τῆς ἀνω εἰρημένης ἀγωγῆς ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου, καθὼς καὶ ἕτερον Συμβουλευτικὸν πληρεξουσίων ἐγγράφον τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας καὶ ἔτους ὑπ' ἀρ. 300 τοῦ εἰρημένου Γεωρ-

γίου Γούτου πρὸς τὸν ἐμφανισθέντα Ρεμποῦν, διὰ τοῦ ὁποῦ διορίζει αὐτὸν πληρεξουσίου του, ὡς ἐκ τῆς γυναικὸς του πρώτου ἐξάδελφον, δυνάμει τῆς ἀνω εἰρημένης δοθείσης πρὸς αὐτὸν πληρεξουσιότητος παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Ἀθανασίου Γούτου, δίδων εἰς αὐτὸν ὅλην τὴν εἰς τὸ ἄρθ. 95 τῆς Πολ. Δικονομίας διαγραφωμένην πληρεξουσιότητα καθόλην τὴν διάρκειαν τῆς προαναφερθείσης δίκης ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου, καὶ ὅστις εἶπεν ὅτι εἶναι πρῶτος ἐξάδελφος τῆς γυναικὸς τοῦ δόντος εἰς αὐτὸν τὴν πληρεξουσιότητα Γεωργίου Γούτου, ὡς τὸ πληρεξουσίων διαλαμβάνει, καὶ ὅτι παρίσταται διὰ νὰ κάμῃ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς προκειμένης δίκης σύμφωνα μὲ τὸν Νόμον.

Ἀκροαθὲν τὸν Εἰσαγγελέα προτείναντα, ὅτι τὸ ἄρθ. 91 ἀριθ. 1 τῆς Πολ. Δικονομίας προσδιορίζει τὰ ἀρμοδιὰ πρόσωπα τῶν συγγενῶν, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ γίνωνται πληρεξουσίου, ἐπιχειροῦντες αὐτοπροσώπως ὅλας τὰς Δικαστικὰς πράξεις.

Ὅτι ὁ παρουσιαζόμενος ὡς τοιοῦτος ἐπὶ τῆς προκειμένης δίκης Π. Χ. Ρεμποῦ εἶναι συγγενῆς τετάρτου βαθμοῦ ἐκ κηδεστίας τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἐνάγοντος, καὶ ἐπομένως δὲν δύναται νὰ παρασταθῇ ὡς πληρεξουσίου, διότι ὁ Νόμος δὲν ἄφησεν ἀπεριόριστον τὴν λέξιν κηδεστίας.

Ὅτι ὁ Ποιν. Νόμος ἐπιβλάψῃ τὸς τοικύτας περιπτώσεις καὶ διέγραφῃ ποινὰς εἰς τὸ ἄρθ. 230 εἰς ἐκεῖνον, ὅστις παρουσιάζεται ἀντ' ἄλλου καὶ ὀμιλεῖ ἐπὶ Δικαστηρίου χωρὶς νὰ ἦναι ἀρμόδιος κατὰ τὴν Πολ. Δικονομίαν.

Ὅτι τὸ ἄρθ. 133 τοῦ Δικαστικοῦ Ὄργανισμοῦ λέγει

ὅτι ὁ τοιοῦτος τιμωρεῖται κατὰ τὸν Ποιν. Νόμον· τὸ δὲ ἐπόμενον ἄρθρον 134 λέγει ὅτι ἡ τοιαύτη ποινὴ δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὸν παραβάτην εὐθὺς ἐπὶ συνεδριάσει, καὶ ὅτι δυνάμει τῶν εἰρημένων ἄρθ. ἐξαιτεῖται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὸν εἰρημένον Π. Χ. Ρεμπὸν ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῆς ποινῆς, διαγεγραμμένος εἰς τὸ ἄρθ. 230 τοῦ Ποιν. Νόμου, δηλ. ἐνός μηνὸς φυλάκισις, χρηματικὴ ποινὴ 100 δραχ. καὶ νὰ καταδικασθῇ προσέτι νὰ πληρώσῃ ὅλας τὰς ζημίας καὶ δαπάνας·

Ἀκροαθὲν τὸν αὐτὸν Π. Χ. Ρεμπὸν, εἰπόντ' ὅτι ὁ Γεώργιος Γούτος, τὸν ὁποῖον ἔχει πρῶτον ἐξαδελφὸν ἐκ κηδεστίας, ἀποκατασταθεὶς πληρεξούσιος παρα τοῦ ἀδελφοῦ του, εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἀποκαταστήσῃ ἄλλον καὶ ἀπεκατέστησεν αὐτὸν, ὅστις ἀνέλαβε τὴν ὑπεράσπισιν τῆς προκειμένης ὑπόθεσεως, ἐπιστηρίζουμος εἰς τὸ, ὅτι ὁ Νόμος ἐννοεῖ κηδεστὰς ἄνευ διακρίσεως τοῦ βαθμοῦ, καὶ ὅτι δυνάμει τοῦ ἄρθ. 36 καὶ 91 τῆς Πολ. Δικονομ. καὶ τοῦ Ἀρμενοπούλου Βιβλ. Δ', Τίτλ. 5 ἄρθ. Ζ' καὶ κατὰ τὴν εἰς τὸ Δεξικὸν τοῦ Κούμα διδομένην σημασίαν τῆς λέξεως κηδεστῆς, νομίζει ὅτι εἶναι νόμιμος πληρεξούσιος καὶ δὲν ὑπόκειται εἰς καμμίαν ποινήν·

Ἀκροαθὲν τὸν Εἰσαγγελεῖα, ἐξαιτησάμενον ὡς ἀνωτέρω·

Ἀναγνοῦν τὰ τῆς Διαδικασίας ἔγγραφα· καὶ Διασκεφθὲν κατὰ τὸ δίκαιον·

Ἐπειδὴ ἐξάγεται ἀπὸ τὴν ἀπὸ 17 Μαρτίου ε. ε. ἀγωγὴν καὶ τὴν ἀπὸ 15 Ἀπριλίου ε. ε. ἔγγραφον πρότασιν, ὅτι ὁ Π. Χ. Ρεμπὸς ὑπεγράφη εἰς αὐτὰς ὡς ἐπίτροπος πληρεξούσιος τοῦ Γ. Γούτου διὰ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἀθανάσιον·

Ἐπειδὴ ἐνεφανίσθη ὁ ἴδιος Ρεμπὸς ἐνώπιον τοῦ ἀκροατηρίου ὡς πληρεξούσιος, διὰ νὰ συζητήσῃ τὴν περίησ πρόκειται ὑπόθεσιν·

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθ. 91 τῆς Πολ. Δικονομίας, ἅπας διάδικος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ ἔχει κατὰ τὰ ἄρθ. 74 καὶ 76 δικαίωμα νὰ ἐπιχειρήσῃ κήρυξιν ἢ κήρυξιν ὅλας τὰς Δικαστικὰς πράξεις· ἐὰν δὲ θέλῃ νὰ ἐπιχειρήσῃ αὐτὰς διὰ πληρεξουσίου δύναται νὰ διωρίσῃ πρὸς τοῦτο, μόνον.

1) Τὸν σύζυγον, τοὺς ἀνιόντας καὶ κατιόντας συγγενεῖς ἄνευ διακρίσεως βαθμοῦ, τοὺς ἀδελφοὺς καὶ κηδεστὰς, ἢ

2) Τοὺς ὁμοδίκους, ἢ

3) Δικηγόρους·

Ἐπειδὴ παρεκτὸς τοῦ ὅτι διαδηλοῦται ἀπὸ τὸ μνησθὲν ὑπ' ἄρ. 300 πληρεξούσιον ἔγγραφον, ὅτι ὁ Π. Χ. Ρεμπὸς εἶναι συγγενὴς τοῦ δόντος εἰς αὐτὸν τὴν πληρεξουσιότητα Γ. Γούτου ἐκ τῆς γυναῖκος του πρῶτος ἐξαδελφός, καὶ ὁ ἴδιος αὐτὸς Ρεμπὸς ὡμολόγησεν αὐτὸ τοῦτο ἐνώπιον τοῦ ἀκροατηρίου·

Ἐπειδὴ τοιοῦτου εἶδους συγγένεια εἶναι μὲν κηδεστία, πλὴν τετάρτου βαθμοῦ, καὶ ὁρθῶς ἐρμηνευομένου τοῦ ἄρθ. 1 τοῦ εἰρημένου ἄρθ. 91 τῆς Πολ. Δικονομίας,

ἀποκλείονται οἱ μέχρι τετάρτου βαθμοῦ κηδεσταὶ τοῦ νὰ ἀναδέχωνται πληρεξουσιότητα, καὶ τὰ παρίστανται ἐπὶ Δικαστηρίου, ὑπερασπιζόμενοι τὰ τοιοῦτων συγγενῶν των δίκαια, διότι ἐνῶ διὰ τούτ' ἀνιόντας καὶ κατιόντας συγγενεῖς δὲν ἐπεριώρισε βαθμοῦς, περιορίζει ὅλους τοὺς ἄλλους συγγενεῖς εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ κηδεστὰς· ἔθεν ἐὰν ὁ πρῶτος ἐξαδελφός ἐξ αἵματος ἦται ἐκ πλαγίου συγγενῆς, ὅστις εἶναι μέχρι τρίτου βαθμοῦ δὲν δύναται νὰ δεχθῇ πληρεξουσιότητα καὶ νὰ ὑπερασπίσῃ ἐπὶ Δικαστηρίου τὰ δίκαια τοῦ ἐξαδελφοῦ του, πολλῶ μᾶλλον ὁ πρῶτος ἐξαδελφός ἐκ κηδεστίας, ὅστις εἶναι ἐπίσης τετάρτου βαθμοῦ συγγενῆς, καὶ τοῦ ὁποῖου ὁ δεσμὸς τῆς συγγενείας, μὴ προερχόμενος ἐξ αἵματος, ὑποτίθεται κατώτερος, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον ὁ Νόμος ἐπιφέρει ἐπὶ τὸν ἐξαίρεσιν τῶν Δικαστικῶν ὑπαλλήλων Νόμον (ἄρθ. 36 ἀριθ. 2 τῆς Πολ. Δικονομίας) ὁρίζει ὡς νόμιμον λόγον ἐξαιρέσεως τὸν μὲν συγγενῆ ἐκ πλαγίου, μέχρι τετάρτου βαθμοῦ, τὸν δὲ ἐκ κηδεστίας μέχρι δευτέρου, ἔπειτα ὅτι μόνον οἱ κηδεσταὶ μέχρι δευτέρου βαθμοῦ δύναται νὰ διωρισθῶσι πληρεξούσιοι.

Ἐπειδὴ ὅπως καὶ ἂν ἐκφράζεται ὁ ἀναφερομὲνος Νόμος παρὰ τοῦ Π. Χ. Ρεμπὸς (Ἀρμενοπούλου Βιβλ. Δ', Τίτλ. 5 ἄρθ. Ζ') καθὼς καὶ τὸ Δεξικὸν τοῦ Κούμα περὶ κηδεστίας, δὲν δύναται νὰ ἔχουν ἰσχὺν εἰς τὴν παρούσαν περίπτωσιν, διότι εἰς τοιαύτην ἰσχύουσι οἱ ὀρισμοὶ τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἐπειδὴ προσέτι ὁ Π. Χ. Ρεμπὸς δὲν εἶναι συγγενὴς ἐκ κηδεστίας μὲ τὸν καθ' αὐτὸ ἐνάγοντα, παρὰ μόνον μὲ τὸν ἀδελφὸν καὶ πληρεξουσίου του, τὸν δόντα εἰς αὐτὸν τὴν πληρεξουσιότητα·

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθ. 230 τοῦ Ποιν. Νόμου, ὅστις παρουσιάζεται ἀντ' ἄλλου ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, χωρὶς νὰ ἦναι κατὰ τὴν Πολ. Δικονομίαν συγγενῆς, ὁμόδικος, ἢ συνήγαρος, ἢ ὁμιλεῖ ἐπὶ Δικαστηρίου ὑπὲρ αὐτοῦ ἢ ἐπιχειρεῖ ἄλλας Δικαστικὰς πράξεις κ.τ.λ. τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἐνός μέχρις ἐξ μηνῶν, καὶ μὲ χρηματικὴν ποινήν ἑκατὸν μέχρι χιλίων δραχμῶν, καταδικάζεται δὲ προσέτι καὶ εἰς τὸ νὰ πληρώσῃ τὰς ἐντεῦθεν προσηνθείσας ζημίας καὶ δαπάνας·

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθ. 133 τοῦ περὶ Ὄργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων καὶ Συμβολαιογράφων Νόμου, ὅστις, χωρὶς νὰ ἦναι κατὰ τὴν Πολ. Δικονομίαν συγγενῆς, ὁμόδικος, ἢ δικηγόρος, ἐμφανίζεται ἀντ' ἄλλου εἰς τὸ Δικαστήριον καὶ ἀγορεύει δικαστικῶς ὑπὲρ αὐτοῦ ἢ ἐνεργεῖ προφορικῶς ἢ ἐγγράφως ἄλλας Δικαστικὰς πράξεις, τιμωρεῖται κατὰ διατάξει ὁ Ποιν. Νόμος.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθ. 134 τοῦ ἰδίου Νόμου, ἢ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρ. ἀναφερομένη ποινὴ δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὸν παραβάτην εὐθὺς ἐπὶ συνεδριάσει, παρὰ τοῦ Πολιτικοῦ ἢ Ποινικοῦ Δικαστηρίου ὅπου ἐνεφανίσθη· ἄλλως δὲ, μόνον παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Δικαστηρίου τῶν Πλημμελειοδικῶν·

Διὰ τὰ πάντα πάντα ἀποφασίζει,

Α'. Ο Π. Χ. Ρεμπός καταδικάζεται εἰς ἑνὸς μηνὸς φυλακίαν, ἀρχομένην ἀπὸ σήμερον, καὶ εἰς χρηματικὴν πινὴν ἑκατὸν δραχ. καθὼς καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν προξενηθειῶν ζήμιων καὶ δαπανῶν.

Β'. Ἡ παρούσα ἀπόφασις δυνάμει τοῦ ἀρθ. 232 τοῦ Πιν. Νόμου θέλει δημοσιευθῆ με ἐξοδα τοῦ καταδικασθέντος, ἀφοῦ μείνη ὀριστικὴ, διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιδῶν.

Γ'. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς παρούσης ἀποφάσεως ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ παρὰ τῷ Δικαστηρίῳ τούτῳ Εἰταγγελέως.

Ἐξεδόθη ἐν τῷ Συμβουλίῳ τοῦ ἐν Καλάμαις Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν τὴν 14 Μαΐου 1836, καὶ ἐδημοσιεύθη παραχρῆμα.

Ὁ Πρόεδρος ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΦΩΚΑΣ.
Ν. Σ. ΚΑΝΟΥΣΗΣ.
ΙΑΚΩΒΟΣ ΚΟΥΡΤΣΟΥΛΑΣ.

Ὁ Γραμμ. καὶ ἀπ' αὐτοῦ ὁ ὑπογραμματεὺς Ἰωάν. Πουλόπουλος.

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 473). (Ἀριθ. Πρωτοκόλ. 330).
ΔΗΛΟΠΟΗΣΕΙΣ.

Δυνάμει τῶν ἀρθρων 965 καὶ ἐξῆς τῆς πολιτ. δικον. ἐκτίθενται εἰς πλειστηριασμὸν ἐκ τῶν εἰς τὴν προσηρτημένην ἔχθεσιν κατασχέσεως περιεχομένων κτημάτων τοῦ Χρήστου Κουκούτζη, ὅσα ἐξαρκοῦν πρὸς πληρωμὴν τοῦ πρὸς τὸ δημόσιον χρέους τοῦ ἀπὸ ἐνοίμια προσόδων τοῦ 1833 συνιστάμενον εἰς δραχμὰς 1724:42, τοὺς τόκους καὶ τὰ ἐξοδα αὐτῶν.

Ὁ πλειστηριασμὸς θέλει γίνῃ τὴν 15 Ἰουλίου τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς, ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικεῖου Κάμπου εἰς τὴν ἐν Γαϊτζαῖς Μεγαλοχώρῃν εἰς τοῦ Παναγιώτη Ζερβιά το μαγαζι ἐμπρός.

Ἐν Γαϊτζαῖς τὴν 7 Μαΐου 1836.

Ὁ κλητὴρ Φ. Πετροκόπης.

Ἐχθεσις κατασχέσεως,

Σήμερον τὴν 7 Μαΐου τοῦ 1836 ἔτους ἡμέραν πέμ-
την τῆς ἐβδομάδος ὁ ὑποφαινόμενος, κατὰ συνέπειαν
τῆς ὑπ' ἀριθ. 89 διατάξεως τοῦ Κυρίου Προέδρου τῶν
ἐν Σπάρτῃ πρωτοδικῶν, καὶ δυνάμει τῶν ἀρθρων 954,
957, τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἀφοῦ ἐφυλάχθησαν
ἀντὶ τῶν ἀρθρων 862 καὶ 866 τῆς ρηθείσης δικονο-
μίας, τὰ ἀρθρα 2-5 τοῦ περὶ καταδιώξεως νόμου, προ-
σελαβόν τὸν δημαρχικὸν πάρεδρον, καὶ ἐπορευθῆμεν
μετὰ τῶν κάτῳθεν ὑπογεγραμμένων καὶ ἐνηλίκων μαρ-
τύρων ἐπιτοπίως εἰς τὰ εἰρημένα κτήματα τοῦ Χρήστου
Κουκούτζη ὀφείλοντος εἰς τὸ δημόσιον δραχ. 1724:40
τῶν τόκων αὐτῶν καὶ τῶν ἐξόδων, πρὸς κατάσχῃςιν καὶ
ἐκτιμησιν τῶν ἀκολουθῶν κτημάτων

Ἐν σπῆτι εἰς Μπιλιόβα ἐνέχεται τὸ $\frac{2}{3}$ μὲ τὴν αὐλήν του
καὶ μίαν μουρίαν, πατωμένον ἐκτιμηθῆ δραχ. 250

Εἰς τὸ ἀλῶνι, καὶ τὸ ἀλῶνι μέσα ἔχει μου-
μουριαῖς ρίζαις 8 μὲ τὴν γῆν των, ἔχει συνορίτας
ἀπὸ ἀνατολᾶς δημόσιον δρόμον, κατὰ μεσημ-
δρίαν τὸν Παναγιώτην Καραμπατέα, κατὰ νό-
τον Πανάγον Κουρμπέα, καὶ κατὰ βορρᾶν τὸν
ἀδελφὸν του ἐκτιμηθῆν

» 80.

Εἰς τὸ Τρικέλι τὸ σοποτὸ ἕνας πλάτανος μὲ
δύο κλήματα μὲ τὴν γῆν του

» 330.

Εἰς τὸ ἴδιον μέρος μία καρυδιὰ, ἐνέχεται
τὴν μισὴν μὲ κλήματα τρία, ἀπὸ τὰ ὅποια ἐνέ-
χεται τὸ ἡμισυ μὲ τὴν γῆν των, ἀπὸ ἕνα κῆπον
κείμενον εἰς τὸ ἴδιον μέρος ἐνέχεται τὸ ἕν τρί-
τον 2 μουριαῖς, ἡ μία μὲ ἕν κλημα, 2 λεύκαις
2 συκιαῖς, 1 σφενδάμνι, 1 καρυδιὰ συνορίτας
ἀπὸ ἀνατολᾶς ρεῦμα, κατὰ μεσημβρ. τὰ ἀδελ-
φιά του, κατὰ νότον βράχος, καὶ κατὰ βορρᾶν
Γεωργάκης Κοτζοχερέας, ἐκτιμηθῆν

» 125.

Ἐνας μῦλος εἰς τὸ κεφαλάρι ἐνέχεται ἀπὸ
τὰ 24, τὸ ἐν μερίδιον ὀλόγουρα Κορμπάτσι, καὶ
οἱ ἀδελφοὶ του, ἐκτιμηθῆν

» 32.

Ἐνα λαχίδι εἰς τοῦ Πλιμίσθου ἐνέχεται τὸ
ἡμισυ εἰς μίαν καρυδιάν, μὲ δύο κλήματα καὶ
τρεῖς ρίζαις μουριαῖς ἔχει συνορίτας κατ' ἀνα-
τολᾶς Παναγιώτην Σκαλμπελιτζέαν, κατὰ με-
σημβρίαν ρεῦμα, κατὰ νότον τὸν ἀδελφὸν του
καὶ κατὰ βορρᾶν ρεῦμα, ἐκτιμηθῆν

» 80.

Μία λαχίδα εἰς τὴν κόκκινην συκιάν μὲ πέντε
διχαλώματα καὶ μὲ τρεῖς ἐλαιὰς μέσα, ἔχει
συνορίτας κατ' ἀνατολᾶς Πέτρον Μανολέα,
κατὰ μεσημβρίαν δημόσιον δρόμον, κατὰ νότον
Πανάγον Βυτηρέα κατὰ βορρᾶν Ἀνδρέαν Σκαμ-
πέαν, ἐκτιμηθῆν

» 300.

Ἐνα λαχίδι εἰς τῆς Ρέκας μὲ τρεῖς ἐλαιὰς
μέσα ἔχει συνορίτας κατ' ἀνατολᾶς Πέτρον
Τσαουσέαν, κατὰ μεσημβρίαν καὶ νότον δημό-
σιον δρόμον, καὶ κατὰ βορρᾶν Θεόδωρον Κα-
πουλουζέαν, ἐκτιμηθῆν

» 40.

Εἰς τὸ Ζαγάρι εἰς τοῦ ἀδελφοῦ του τὸ λα-
χίδι μουριαῖς ρίζαις 2, ὀλόγουρα ὁ ἀδελφός του

» 20.

Εἰς τὸ Σαλιβάνι εἰς τοῦ Ἀντώνη τοῦ Ζερβέα
τὸ λαχίδι μίας ἐλαίαν, ὀλόγουρα ὁ ἴδιος

» 16.

Εἰς τὸ Σαλιβάνι ἕνα λαχίδι χωράφι, ἔχει
συνορίτας κατ' ἀνατολᾶς, Θεοδωρῆν Καραμ-
πατέαν, κατὰ μεσημβρίαν Παναγιώτην Κο-
λοκοτρώνην, κατὰ νότον Σταυρινὸν Μανολέαν,
κατὰ βορρᾶν Λακωνῆν Καραμπατέαν, ἐκτιμ.

» 50.

Εἰς τὸ Σαλιβάνι μίαν λαχίδα χωράφι μὲ
ἐννέα ρίζας ἐλαιὰς μεγχλας

» 993.

καὶ 9 ἐλαϊόφυτα ἔχει συνορίτας κατ'
ἀνατολᾶς Παναγιώτην Καραμπατέαν, κατὰ
μεσημβρίαν Μακωνῆν Καραμπατέα, κατὰ νό-

τον Πέτρον Οικονομέα, και κατά βορρῶν τὸν ἀδελφόν του Γεωργάκην ἔκτιμ. δρχ. 450.

Μία μυδαλιὰ ἡμερη εἰς τοῦ ἀδελφοῦ του τὸ λαχίδι μέσα " 8.

Εἰς τὸ ἀγριοπερίβολον μία χοντροελέα εἰς τὴν μάνδραν, και μίαν λιανουλιάν " 18.

Εἰς τὴν Γουρνίτζαν μισὴ λαχίδα χωράφι ἔχει συνορίτας κατ' ἀνατολὰς δημόσιον δρόμον, κατὰ μεσημβρίαν Διακούνην Καραμπατέα, κατὰ νότον λογοθέτην Τσαουσέαν, κατὰ βορρῶν Θεοδωρῆν Καραμπατέαν, ἔκτιμηθὲν " 65.

Εἰς τὸ Βεργασίον τρία λαχίδια χωράφι με 5 ρίζας ελαίας μέσα, ἔχει συνορίτας ὀλόγυρα Διακούνην Καραμπατέα, ἔκτιμηθὲν " 80.

Εἰς τὴν Βρυγίτζα εἰς τὸ Ζακότζι 3 λαχίδια χωράφι με δύο ελαίας και μία μουριά, ἔχει πλησιάτορος κατ' ἀνατολὰς και νότον ρεῦμα, κατὰ μεσημβρ. Παναγ. Βουτυρέαν, πρὸς βορρῶν μοναστηρι τοῦ Ἀγ. Ἡλίου, ἔκτιμ. " 115.

Εἰς Μοράτσι τὸ λαχάδι, 1 λαχίδι χωράφι, ἔχει συνορίτας κατ' ἀνατολὰς μοναστηριακὰ τοῦ προφήτου Ἡλίου, κατὰ μεσημβρίαν Θεοδ. Καραμπατέα, κατὰ νότον Δημήτριον Βουργαράκη, και κατὰ βορρῶν Θεοδ. Καραμπατέα, ἔκτιμηθὲν " 100.

Εἰς τὸ πηγάδι εἰς τοῦ ἀδελφοῦ του τοῦ Γεωργίου τὸ λαχίδι ελαίαι ρίζας 5, μουραίαι 2 " 40.

Εἰς τοῦ Ζαραχάνι τὴν βλάχην ελαίαι ρίζας 17 ὀλόγυρα ὁ ἀδελφός του " 80.

Ἐνα χωράφι εἰς τὴν Γιάνιτζαν τὸ ἔχουν μαζῆ με τὸν ἀδελφόν του Σπύρον, τὸ ἡμισυ τοῦ Χρήστου με ελαίωφута μέσα 80, και μισὴν γρασιδομάνδραν και μισὸν χειμαδιόν, ἔχει συνορίτας κατ' ἀνατολὰς Θνασούλην Γζακλέαν, κατὰ μεσημβρίαν Κωνσαντῆν Μπατέαν, κατὰ νότον Ἄνδρέα Μόγολην και κατὰ βορρῶν Παναγ. Ταμπάκη, ἔκτιμηθὲν " 800.

Τὸ μεριδόν του ἀπὸ δύο ελαιοτριβεῖα " 40.

Τὸ ὅλον συμποσούμενον δρχ. 2789.

Προσδιορίζεται ἡ ἡμέρα τοῦ πλειστηριασμοῦ ἡ ἐνάτη ἐβδομάς ἀπὸ σήμερα, ὅθεν υπογράφεται ἡ παρούσα ἐκθεσις παρ' ἐμοῦ, παρὰ τοῦ προκληθέντος ἔκτιμητοῦ δημαρχικοῦ παρέδρου Πέτρου Μανολέα, τῶν μαρτύρων και τοῦ δικδίκου.

Ἐν Γαῖτζαῖς, τῆ 7 Μαΐου 1836.

Πέτρος Μανολέας. Ὁ ὀφειλέτης
Οἱ μάρτυρες Χρήστος Κουκούτσος.
Ἄνδρέας Κυγουτέας. Ὁ κλητῆρ
Γιάννης Χρυσανθέας. Φ. Πετροκόπης.

(Ἀριθ. Πρωτοκόλ. 341).

2)

Ἐπειδὴ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ μακαρίτου Δημάκη Χατζῆ, τὰ ἐγγράφα του μετέβησαν εἰς διαφόρων ἀτόμων χεῖρας, και πολλὰ ἀπολέσθησαν.

Ἐπειδὴ εἶναι ὑποψία ὅτι ὑπογραφαὶ τοῦ ἰδίου ἐπλαστογραφηθήσαν, και ἡ σφραγίς του ἐτέθη εἰς ἐγγράφα γενόμενα μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ ὑπάρχουν ζῶντες ἄνθρωποι και ἐγγράφα διὰ τῶν ὁποίων, ἐν ὄψει μὲν ταῦτα ὑπάρχουν, εἶναι εὐκόλοισ ἢ ἀπόδειξις, ὅταν δὲ ταῦτα λείψουν, καθίσταται ἀδύνατος.

Οἱ ὑποπαινόμενοι κληρονόμοι τῆς περιουσίας τοῦ μακαρίτου Δημάκη Χατζῆ προσκαλοῦμεν ὅλους ὅσοι ἔχουν χρεωστικὰς ὁμολογίας τοῦ ἰδίου Δημάκη ἀπλῶς, ἢ με ὑποθήκας κτημάτων, ἢ ἀντιποιήσεις ὁποιασδήποτε ἐπὶ τῆς περιουσίας ταύτης, νὰ ἐμφανίσωσιν εἰς ἡμᾶς τὰ ἐγγράφα ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζουν τὰς αξιώσεις των ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῶν Ἀρχειλῶν δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας μας, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ἠὲν τὰ περαιτέρω. Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, ἔλαι αἱ ἐπὶ τῆς περιουσίας και κατὰ τῶν κληρονόμων ἀπαιτήσεις ὁποιασδήποτε φύσεως και ἀν ἦναι θέλουσιν εἶναι ἀπαράδεκτοι, ἢ περιουσία διανεμεται μετὰ τῶν κληρονόμων και θεωρεῖται ἐλευθέρω ὑποθήκης, ἢ χρέους, ἢ ἄλλης ὁποιασδήποτε δουλείας.

Ἐν Λαμίῃ, τὴν 11 Μαΐου 1836.

Χρ. Ζωγραφίδης.
Νικόλαος Κοντεγιάννης.
Κυρούλα Δημάκη.